

[Kai Dige Bach]

det har her, men jeg tager gerne genfremstillingen af forslaget som et udtryk for, at Fremskridtspartiet har reel vilje til at diskutere det overordnede emne, nemlig borgernes valgfrihed.

Vi mener, at borgernes frihed til et frit valg på et markedsøkonomisk grundlag vil give bedre og billigere serviceydelser og ikke mindst større tilfredshed for den enkelte borger, og vi er jo allerede i gang med at realisere principperne om borgernes frie valg. Vi har fået finansministerens redegørelse af oktober 1992 om friere valg af offentlig service, og vi kender rapporten om borgernes erfaringer med og ønsker om frit valg af offentlig service. Frit valg af sygehus inden for den offentlige sektor er indført med vedtagelsen af lovforslag nr. L 49, og vi er i gang med udvalgsbehandlingen af forslagene om frit skolevalg samt friere valg af dagtilbud til børn, herunder en ny tilskudsmulighed, der giver kommunerne mulighed for at yde forældretilskud til børnepasning – jeg tænker her på lovforslag nr. L 82 – og vi er også i gang med behandlingen af lovforslag nr. L 83, der drejer sig om friere valg af hjemmehjælp. Vi er således allerede i gang med konkret lovbehandling, og jeg kan love, at vi bliver ved, til vi finder et politisk flertal for de nævnte ting.

Derudover har finansministeren netop offentliggjort nogle oplysninger om en række udvalg, som skal beskæftige sig med højaktuelle emner. Det ene er som bekendt udvalget om privat velfærdsservice, som skal belyse den private sektors mulighed for at være med til at løse opgaver på velfærdsområdet i større omfang. Et andet udvalg skal undersøge muligheden for at give borgerne flere valgmuligheder ved hjælp af ydelsesbeviser, som man kan vælge at bruge hos en offentlig eller en privat leverandør, og et tredje udvalg skal undersøge, hvilke styringsmetoder og ledelsesredskaber den øgede markedsorientering af den offentlige sektor kræver.

Jeg kan altså konkludere, at den konservative folketingsgruppe ikke kan stemme for Fremskridtspartiets beslutningsforslag, men vi ser gerne Fremskridtspartiets aktive deltagelse i arbejdet med videreudviklingen af den offentlige sektor.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Den konservative ordførers, hr. Kai Dige Bachs, hovedargument for, at man ikke fra konservativ side kunne støtte forslaget, var, at det ikke indeholdt tilstrækkelige økonomiske konsekvensberegninger, og det lå i hr. Kai Dige Bachs ordførertale, at det godt kunne risikere at koste en forfærdelig masse penge.

Lidt senere bruger hr. Kai Dige Bach den formulering, at man fra konservativ side mener, at borgerne skal have større valgfrihed, fordi det betyder, at man får både bedre og billigere service, og her har hr. Kai Dige Bach jo allerede givet os sit eget og sit partis svar, nemlig at valgfrihed gør det billigere. Der kan i hvert fald ikke argumenteres sagligt for, at valgfrihed vil gøre tingene dyrere – jo, det kan der alligevel, men kun hvis man ikke er parat til at konstatere, at når borgerne fravælger f.eks. offentlige institutioner, må de offentlige institutioner også reduceres tilsvarende.

Det er klart, at hvis forudsætningen er – men jeg går ud fra, at det ikke er tilfældet i Det Konservative Folkeparti – at den offentlige sektor har den størrelse, den offentlige sektor skal have, som en tidligere finansminister fra det samme parti vistnok har udtalt, ja, så kan intet lade sig gøre, og så har vi et samfund, der er frosset fast.

Men hvis man er parat til at have dynamik i den offentlige sektor, og når folk fravælger offentlige ydelser til fordel for private ydelser, så kan det kun blive billigere, og med de store økonomiske problemer, den offentlige sektor har i disse år, så kan Det Konservative Folkeparti vel næppe have noget imod, at den offentlige sektor bliver billigere end i dag. Og dermed er der svaret på ønsket om beregninger. Det her, det bliver billigere.

Svend Heiselberg (V):

Venstre er ikke grundlæggende uenig i Fremskridtspartiets beslutningsforslag. Nu er det jo også en genfremstilling, og også ved tidligere lejligheder har vi givet udtryk for, at der er synspunkter i det beslutningsforslag, som vi er helt enige i.

Men i øvrigt er jeg enig i de betragtninger, arbejdsministeren er kommet med på regeringens vegne, og vi har som nævnt forsøgt at komme med forslag, der gav borgerne en større valgmulighed, end tilfældet er i dag.